

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

Redakcja, Administracja i Ekspedycja: ul. Miodowa Nr. 22. Telefon Redakcji 11-44-05. Telefon Administracji 11-80-13. Telefon Ekspedycji 11-80-19. Ogłoszenia: ul. Królewska 5. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 po pld., w soboty do g. 12 w pld. Konto czekowe w P. K. O. — 730.

Oddziały „Monitora Polskiego”:

BYDGOSZCZ, Gdańska 22, tel. 15-74; GDAŃSK, Neugarten 27, tel. 240-79; GDYNIA, Świętojańska, Dom. P. A. M., tel. 17-20; GRUDZIĄDZ, Mickiewicza 26, tel. 304; KATOWICE, 3 Maja 23, tel. 565 i 1091; KRAKÓW, Rynek Główny 6, tel. 105-00 i 120-27; LWÓW, Akademicka 11, I p., tel. 200-20, 200-45; ŁÓDŹ, Piotrkowska 125, tel. 101-11 i 11524; ŁUCK, Piłsudskiego 14, tel. 222; POZNAŃ, Pocztowa 11, tel. 28-57 i 28-58; TORUŃ, Szeroka 41, tel. 263; WILNO, Mickiewicza 15 m. 5, tel. 674 i 1785.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 179. Zarządzenie o nadaniu Krzyża Komandorskiego z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski.

Poz. 180. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 31 marca 1936 r. o zmianie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 15 kwietnia 1935 r. o ulgach w spłacie zaległości podatkowych. (Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 24 kwietnia 1936 r. Nr. 30, poz. 243).

WYSZEDEŁ Z DRUKU Nr. 31 DZIENNIKA USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ Z DNIA 25 KWIEŹNIA 1936 R., ZAWIERAJĄCY TREŚĆ NASTĘPUJĄCĄ:

USTAWA

Poz. 244 — z dnia 16 kwietnia 1936 r. w sprawie zmiany ustawy z dnia 18 grudnia 1920 r. o pocztach, radiotelegrafach, telegrafach i telefonach w czasie wojny.

DEKRET PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ.

Poz. 245 — z dnia 24 kwietnia 1936 r. o zabezpieczeniu interesów osób, ubezpieczonych w Towarzystwie Ubezpieczeń na życie „Phönix” za pośrednictwem głównego przedstawicielstwa na Polskę.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW:

Poz. 246 — z dnia 8 kwietnia 1936 r. o przeniesieniu siedziby Izby Rzemieślniczej z Grudziądza do Torunia.

ROZPORZĄDZENIA MINISTRA:

Poz. 247 — Skarbu z dnia 8 kwietnia 1936 r. o zmianach w organizacji urzędów skarbowych w okręgach administracyjnych Izb Skarbowych w Grudziądzu, Lwowie, Krakowie i Poznaniu.

Poz. 248 — Skarbu z dnia 16 kwietnia 1936 r. o przesunięciu terminu płatności I raty podatku od lokali za rok 1936.

DZIAŁ URZĘDOWY.

—oOo—

Zarządzenia Władz Naczelnych.

—oOo—

179.

ZARZĄDZENIE

Na zasadzie ustawy z dnia 4 lutego 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 24, poz. 137), ustawy z dnia 28 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 255), rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 899) oraz dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 września 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 68, poz. 425) nadaje:

KRZYŻ KOMANDORSKI Z GWIAZDĄ ORDERU ODRODZENIA POLSKI

za zasługi na polu organizacji wyznania karaimskiego w Polsce

Seraja Chan Szapszałowi, hachanowi karaimskiemu w Wilnie;

za zasługi na polu organizacji wyznania muzułmańskiego w Polsce

dr. Jakóbowi Szykiewiczowi, muftiemu muzułmańskiemu w Wilnie.

Warszawa, dnia 24 kwietnia 1936 r.

Prezydent Rzeczypospolitej:

(—) I. Mościcki.

Prezes Rady Ministrów:

(—) Marjan Zyndram-Kościałkowski.

180.

ZARZĄDZENIE

Na zasadzie art. 5 ustawy z dnia 23 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 458) nadaje

ZŁOTY KRZYŻ ZASŁUGI

po raz pierwszy

za zasługi w służbie wojskowej

inż. podpułkownikowi Egonowi Kazimierzowi Krułiszowi.

Warszawa, dnia 22 kwietnia 1936 r.

Prezydent Rzeczypospolitej:

(—) I. Mościcki.

Prezes Rady Ministrów:

(—) Marjan Zyndram-Kościałkowski.

—oOo—

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 31 marca 1936 r.

o zmianie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 15 kwietnia 1935 r. o ulgach w spłacie zaległości podatkowych.

Na podstawie art. 1 i 5 ustawy z dnia 10 marca 1932 r. o spłacie zaległości podatkowych oraz zaległych składek i opłat na rzecz niektórych publiczno - prawnych instytucji ubezpieczeń (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr. 50, poz. 336) zarządzam, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 15 kwietnia 1935 r. o ulgach w spłacie zaległości podatkowych (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 225) wprowadza się zmiany następujące:

1) w § 2 w ust. (1) na końcu punktu 3) kropkę zastępuje się średnikiem, poczem dodaje się nowy punkt, oznaczony jako 4), w brzmieniu następującym:

„4) płatnicy, którym ogłoszono upadłość, nie korzystają z ulg, bądź tracą prawo do dalszych ulg, wynikających z rozporządzenia niniejszego.”;

2) w § 3:

a) w ust. (2) skreśla się wyrazy „oraz ulgi określone w paragrafach następujących”;

b) dodaje się po ustępie (2) nowy ustęp, oznaczony jako (3), w brzmieniu następującym:

„(3) Płatnikowi, któremu nie przypisano podatku (§ 1) w latach budżetowych 1933/34 i 1934/35, a który posiada w tym podatku zaległości, pochodzące w okresach z przed 1 kwietnia 1933 r., umorzenia przewidziane w ust. (1) przysługują, o ile ogólna suma tych zaległości, wyprowadzona na dzień 31 marca 1935 r. w porównaniu z ogólną ich sumą, wyprowadzoną na dzień 31 marca 1933 r., uległa wskutek dokonanych uiszczeń zmniejszeniu w stopniu przepisany w ust. (1).”;

3) § 4 otrzymuje brzmienie:

„(1) Płatnikowi, który uiszczył w roku budżetowym 1934/35 równowartość przypisanego mu w tym roku podatku, odracza się do dnia 31 marca 1938 r. zapłatę zaległości w podatku, pochodzących z okresów z przed 1 kwietnia 1933 r., które nie ulegają umorzeniu na podstawie ust. (1) § 3, oraz zaległości, pochodzących z roku budżetowego 1933/34.

(2) Płatnikowi, któremu na podstawie ust. (2) § 3 umorzono połowę zaległości, pochodzących z przed 1 kwietnia 1933 r., a który w terminie do dnia 31 marca 1935 r. włącznie uiszczył podatek, przypisany mu w roku budżetowym 1933/34, zapłatę drugiej połowy zaległości, pochodzących z przed 1 kwietnia 1933 r., odracza się do dnia 31 marca 1938 r.

(3) Płatnikowi, któremu na podstawie ust. (3) § 3 umorzono połowę zaległości, pochodzących z przed 1 kwietnia 1933 r., zapłatę drugiej połowy tych zaległości odracza się do dnia 31 marca 1938 r.

(4) Odroczenia, o których mowa w ust. (1) — (3), przysługują pod warunkiem uiszczenia w latach budżetowych 1935/36, 1936/37 i 1937/38 podatku, przypisywanego w tych latach.”;

4) w § 5:

a) w ust. (1) w pkt. 2) skreśla się wyraz „dobrowolnie”;

b) skreśla się ustęp (2);

c) ustępy (3) i (4) oznaczają się jako ustępy (2) i (3);

5) po § 5 dodaje się nowy paragraf, oznaczony jako § 5a, w brzmieniu następującym:

„(1) Płatnik, któremu w latach budżetowych 1935/36, 1936/37 i 1937/38 lub w jednym z tych okresów budżetowych podatek nie zostanie przypisany, zachowuje prawo do odroczenia zaległości, przewidzianego w § 4, traci natomiast prawo do umorzenia, przewidzianego w pkt. 2) ust. (1) § 5, związanego z rokiem budżetowym, w którym mu podatek nie przypisano. Jeżeli jednak w odpowiednim następnym roku budżetowym (1936/37, 1937/38 lub 1938/39) zostanie płatnikowi przypisany podatek za dwa lub więcej lat i płatnik uiszczył ten podatek w roku budżetowym, w którym nastąpił jego przypis, odzyskuje prawo do umorzenia związanego z rokiem poprzednim lub z latami poprzednimi, a to w zależności od tego, za ile lat podatkowych ponad jeden uskuteczniło mu przypis podatku.

(2) Płatnik, który w roku budżetowym 1935/36, 1936/37 lub 1937/38 nie uiszczył przypisanego mu w danym roku podatku, traci prawo do umorzenia części zaległości odroczonej (§ 4), przewidzianego w pkt. 2) ust. (1) § 5 i związanego z rokiem budżetowym, w którym podatek przypisano nie uiszczył, oraz do odroczenia tej części zaległości do dnia 31 marca 1938 r.”;

6) w § 6 skreśla się w ustępie (1) oznaczenie „(1)” oraz skreśla się ustęp (2);

7) § 11 otrzymuje brzmienie:

„(1) Ilekroć przepisy rozporządzenia niniejszego uzależniają uzyskanie ulg od uiszczenia w roku budżetowym 1934/35 sumy, stanowiącej równowartość przypisanego w tym roku podatku, rozumie się przez to, co następuje:

1) „podatek przypisany” stanowi ogólna suma wymierzona podatku łącznie z dodatkami, zmniejszona o odpisy, dotyczące tegoż wymiaru i dokonane w roku budżetowym, w którym uskuteczniło przypis; jeżeli jednak w wyniku rozpatrzenia odwołania, udzielenia ulg z tytułu nowo-wzniesionej budowli lub z innego powodu podatek, przypisany w roku budżetowym 1934/35, został w tymże roku całkowicie odpisany, uważa się, że płatnik w roku budżetowym 1934/35 nie miał przypisanego podatku;

2) przy ustalaniu równowartości uiszczeń bierze się pod uwagę wszelkie wpłaty dokonane w gotówce, w świadczeniach w naturze i w papierach wartościowych, którymi w myśl obowiązujących przepisów można spłacać należności podatkowe, oraz w kompensacjach, o których mowa w § 3 art. 97 ordynacji podatkowej lub w zarządzeniach wydanych przed dniem wejścia w życie ordynacji podatkowej — bądź dobrowolnie, bądź w drodze egzekucji, z wyłączeniem wpłat, zaliczonych na odsetki, odsetki ulgowe i koszty egzekucji, oraz wpłat, zużytych na pokrycie zaliczek na podatek przemysłowy od obrotu za rok 1934 i 1935.

(2) Ilekroć przepisy rozporządzenia niniejszego uzależniają uzyskanie ulg od uiszczenia w określonym terminie należności, rozumie się przez to wpłaty uskutecznione zarówno dobrowolnie, jak i na skutek wdrożonej egzekucji.

(3) Jeżeli płatnik, przed dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego, pokrył należność podatkową w drodze kompensacji, zgodnie z przepisem § 3 art. 97 ordynacji podatkowej lub zarządzeniami wydanymi przed dniem wejścia w życie ordynacji podatkowej, to kompensację taką uważa się w rozumieniu rozporządzenia niniejszego za uiszczenie, dokonane w dniu złożenia urzędowi skarbowemu zaświadczenia dłużnej władzy lub urzędu o wysokości kwoty należnej płatnikowi. Należności podatkowe, pokryte w drodze kompensacji, nie korzystają z ulg, przewidzianych w rozporządzeniu niniejszym, chociażby dłużna władza przelała należną kwotę do kasy urzędu skarbowego po dniu 31 marca 1935 r.

(4) Jeżeli z uwagi na przysługujące płatnikowi wynagrodzenie za grunty przejęte na cele osadnictwa wojskowego lub reformy rolnej odroczone mu płatność niektórych należności podatkowych, to

zaległości z tytułu tych podatków do wysokości przysługującego płatnikowi wynagrodzenia nie korzystają z ulg, przewidzianych w rozporządzeniu niniejszym.

(5) Należności podatkowe, znajdujące pokrycie w sumach złożonych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego do depozytu celem podziału przez sąd, nie korzystają z ulg, chociażby przekazanie tych sum władzom skarbowym nastąpiło po dniu wejścia w życie rozporządzenia niniejszego.

(6) Jeżeli po zastosowaniu ulg, określonych w rozporządzeniu niniejszym, wymiary podatku przypisane w roku budżetowym 1933/34 i w latach poprzednich na skutek wniesionych odwołań ulegną zmianie, właściwa władza skarbową podda przynależne ulgi rewizji i zastosuje je w takim rozmiarze, jakiby płatnikowi przysługiwał, gdyby odwołanie rozstrzygnięto przed dniem 1 kwietnia 1935 r. i gdyby wyprowadzona wskutek uwzględnienia odwołania nadpłata została przerachowana na pokrycie innych zaległości w tym podatku, do których zastosowano ulgi z rozporządzenia niniejszego, z wyjątkiem ulgi, przewidzianej w § 8.

§ 2. Płatnicy, którzy przed dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego utracili prawo do ulg, przewidzianych w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 15 kwietnia 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 225), wskutek nieuiszczenia dobrowolnie podatku przypisanego w roku budżetowym 1935/36, odzyskują je z dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego na warunkach określonych w tem rozporządzeniu. Kwoty uiszczone przez tych płatników na pokrycie zaległości, podlegających odroczeniu, powinny być przerachowane przedewszystkiem na bieżące zaległości w podatkach podlegających ulgom, w braku zaś takich zaległości — na zaległości w innych daninach, niepodlegających ulgom, a w braku zaległości jednych i drugich — powinny być przerachowane na pokrycie zaległości, odroczonych w myśl § 4, z zastosowaniem bonifikaty, o której mowa w § 9.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) E. Kwiatkowski.

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 24 kwietnia 1936 r. Nr. 30, poz. 243).

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

—oOo—

Z Kancelarii P. Prezydenta Rzeczypospolitej.

Pan Prezydent Rzeczypospolitej prof. Ignacy Mościcki przyjął na audjencji w dniu 24 b. m. delegację Stowarzyszenia b. więźniów politycznych, w składzie prezesa Edwarda Fidzińskiego, wiceprezesa Tomasza Wojciechowskiego i sekretarza Zarzyckiego, która zaprosiła Pana Prezydenta Rzeczypospolitej na uroczystą akademię w dn. 24 b. m. z okazji 30-iej rocznicy uprowadzenia dziesięciu więźniów z Pawiaka.

Delegacja przedstawiła Panu Prezydentowi Rzeczypospolitej ostatnich czterech żyjących uczestników tego czynu, a mianowicie płk. Jura Gorzechowskiego Jana, Edwarda Dąbrowskiego, Franciszka Łagowskiego i Antoniego Kołę, którzy wręczyli Panu Prezydentowi podobiznę aktu, na podstawie którego więźniowie z Pawiaka zostali uprowadzeni.

Pan Prezydent Rzeczypospolitej prof. Ignacy Mościcki przyjął w dniu wczorajszym na audjencji prezydenta miasta p. Stefana Starzyńskiego.

—oOo—

Z Prezydium Rady Ministrów.

W dn. 24 kwietnia r. b. odbyło się drugie w bieżącym tygodniu posiedzenie Komitetu Ekonomicznego Ministrów. Na posiedzeniu tem przedstawiciele poszczególnych Ministerstw złożyli sprawozdania ze stanu prac nad wykonaniem wniosków Narady Gospodarczej. Na podstawie tych referatów ustalono, które sprawy będą mogły być załatwione w ciągu maja r. b. dekretemi, a które skierowane zostaną na drogę ustawodawczą.

Następnie Komitet Ekonomiczny Ministrów rozpatrzył szereg spraw bieżących. M. in. zdecydowano wykończenie gmachów kolejowych w Chełmie i przeniesienie w przyszłości dyrekcji P. K. P. z Radomia do Chełma. Program wykończenia tych gmachów będzie uzgodniony z ogólnym planem inwestycyjnym. Komitet Ekonomiczny Ministrów przyjął również projekt dekretu, nowelizującego dekret z dn. 3 grudnia 1935 r. o obniżeniu obciążenia daninami komunalnymi i o innych zmianach w finansach komunalnych, która to nowela pozwoli na objęcie pomocą finansową śląskich związków samorządowych. Wreszcie Komitet Ekonomiczny Ministrów powziął uchwałę

w sprawie uregulowania zobowiązań P. Z. P. Z. oraz powołał specjalną komisję, która będzie miała za zadanie opracowanie wniosków w sprawie uzdrowienia wytwórni maszyn rolniczych.

—oOo—

Z Ministerstwa Spraw Wojskowych.

Minister Spraw Wojskowych gen. Tadeusz Kasprzycki przyjął wczoraj delegację gminy Zawoja, która ofiarowała P. Ministrowi godność obywatela honorowego.

—oOo—

Z Ministerstwa Skarbu.

Urząd Długów Państwa komunikuje, że w dniu 23 kwietnia 1936 r. wylosowane zostały do umorzenia Bony Funduszu Inwestycyjnego, oznaczone Nr. Nr. 4415, 4968, 6172, 17296, 30358, 32867 i 33208.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej.

Na czternastym posiedzeniu Senatu z dn. 26 marca 1936 r. P. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych Poniatowski wygłosił następujące przemówienie:

„Wysoki Senacie! Uwagi krytyczne Panów Senatorów, dotyczące tej ustawy, opierają się w pierwszym rzędzie na obawie, czy handel nabiałem nie będzie przez postanowienia wprowadzone na podstawie tej ustawy zbyt skrópowany. Wydaje mi się rzeczą pewną, że w tej chwili powinniśmy w pierwszym rzędzie dbać o to, by na tym odcinku produkcji rolnej została unormowana jakość naszego eksportu. Z trudem dźwigamy się w tym eksporcie obecnie ku górze, daleko jednak będąc od tej ilości, jaką osiągnęliśmy w r. 1929. Rok 1935 dał nam w eksporcie zaledwie 1/3 tego, co mieliśmy w r. 1929. I to tę 1/3 osiągnięto przy znaczniejszej pomocy państwowej. Jest rzeczą ze wszęch miar słuszną dążyć do najbardziej ekonomicznego wykorzystania tej pomocy państwowej i starać się uzyskać za produkt eksportowany na rynku zagranicznym odpowiednio dobrą cenę. Mleczarstwo w Polsce ma tego rodzaju układ, że nie można oddzielać przedsiębiorstw eksportowych od nieeksportowych. Mleczarstwo eksportuje w pewnych sezonach i w tych sezonach pokazniejszą ilość przedsiębiorstw w eksporcie bierze udział. Chcąc przeto normować jakość towaru eksportowanego, trzeba objąć całość tych przedsiębiorstw i warunków produkcji. Wykonawcy eksportu, handel niezwiązany z produkcją handel prywatny, bardzo często nie interesuje się w pierwszym rzędzie samą ceną, jaką na rynkach zagranicznych osiąga, lecz raczej interesuje się bardziej różnicą między kosztem zakupu i kosztem sprzedaży. Punkt widzenia rolniczy, interes jego produkcji jest odmienny. Spółdzielczość związana z produkcją oczywiście doskonale to rozumie i przywiązuje razem z Rządem ogromną wagę do standaryzacji. Dojść do standaryzacji inną drogą, niż mając możność normowania warunków produkcji, niepodobna. Stąd rodzą się przepisy, pozwalające wkraczać w normowanie produkcji, pozwalające przepisywać, jakim warunkom mają odpowiadać urzędnicy, jakim warunkom mają odpowiadać pracownicy i jakim warunkom ma odpowiadać surowiec. Nie jest ścisły zarzut, jakoby ustawa ta zmierzała do narzucania sztywnych cen na surowiec.

Poprawka, przez p. sen. Trockenheima do art. 2 wprowadzana, zaciemniałaby sens tego ustępu i dodawała zdanie, którego właściwie w języku polskim zrozumieć nie można. Natomiast zdanie, które istnieje w tekście, przyjętym przez Komisję, mówi zupełnie wyraźnie o tem, że władze uprawnione będą do ustalania metod obliczania zapłaty za surowiec, a mianowicie mogą wymagać, aby te obliczenia były związane z jakością i zawartością procentową tłuszczu w mleku.

Jeśli zaś chodzi o zarzuty i poprawki, wniesione przez p. sen. Pawlikowskiego, to jakkolwiek dyskusja na Komisji senackiej szereg rzeczy powinna była wyjaśnić, zmuszony jestem do nich wracać, albowiem p. sen. Pawlikowski parokrotnie powoływał się na moją opinię niezupełnie ściśle. Daleki jestem od tego, aby można było rolę urzędu, sprawującego pewną czynność, sprowadzać do czynności ściśle automatycznej. Daleki jestem od tego, aby uprawnienia pewnego związku rewizyjnego zmuszały urząd do uznania ustaleń, jakie związek poczynił. Rozumiem, że władza kontrolująca organizm, powołany do pewnych funkcji, może w pewnym momencie kwestionować zasadność, sposób wykonania tych funkcji; oczywiście wtedy powstaje konflikt i załatwienie tego konfliktu musi się odbyć w instancjach wyższych, a więc w tym wypadku przy zakwestjonowaniu działania związku rewizyjnego rzecz musiałaby się oprzeć o Ministerstwo Skarbu. Przeto sprzeciwić się muszę temu, aby ustalenia dokonane przez związki rewizyjne automatycznie stawały się decyzją urzędu.

Z Ministerstwa Komunikacji.

Dn. 26 b. m. nastąpi całkowite uruchomienie kolei linowej na Kasprowy Wierch. Kolej linowa, czynna dwutorowo w obu kierunkach, obsługiwać będzie z tym dniem z całą sprawnością liczne rzesze narciarzy i turystów.

Po uruchomieniu drugiej liny nośnej na trasie Turnie Myślenickie — Kasprowy Wierch, zdolność przewozowa kolei linowej zapewni szybką obsługę, nawet przy bardzo wzmożonym napływie podróżnych.

—oOo—

Z Ministerstwa Opieki Społecznej.

Na posiedzenie nadzwyczajnej komisji rozjemczej, powołanej celem likwidacji zatargu w przemyśle budowlanym w Krakowie, udali się w dniu wczorajszym do Krakowa naczelnik Wydziału w Ministerstwie Opieki Społecznej W. Premier, przewodniczący nadzwyczajnej komisji rozjemczej oraz Zbigniew Wróblewski, inspektor ministerjalny.

Bardziej interesującą jest poprawka, ostatnio zgłoszona przez p. sen. Olewińskiego, i muszę tutaj parę słów poświęcić bliższemu wyjaśnieniu jej znaczenia. Komisja Senatu, idąc logicznie w kierunku uzgodnienia tekstu art. 5 i art. 10, uznała za słusne usunąć w art. 10 wyraz „tylko”, mówiący o tem, że tylko te spółdzielnie, które przetwarzają mleko, dostarczone przez swych członków, korzystać będą z przywileju, że w stosunku do tych spółdzielni ustalenia związków rewizyjnych będą miarodajne. O podobnej zupełnie materji mówi art. 5. Dodany tam został w Sejmie ustęp, w którym wyrazu „tylko” niema. Otóż stan rzeczy jest taki: do związków rewizyjnych mogą należeć równie dobrze spółdzielnie, które odbierają mleko tylko od członków, jak i spółdzielnie, które odbierają mleko od członków i od nieczłonków. Jeżeli tekst ustawy daje przywilej związkowi rewizyjnemu do wykonywania pewnej czynności w odniesieniu do spółdzielczości, a mianowicie, w odniesieniu do zrzeszonych w tym związku członków, to jednak powinna zachodzić różnica w traktowaniu tych dwóch grup spółdzielni.

Słusznym by było zachować przywilej daleko idący w stosunku do spółdzielni, odbierających mleko tylko od swoich członków. Podobną intencję zawiera ustawa o podatku przemysłowym, która od podatku tego zwalnia obrót dokonany przez spółdzielnię z członkami, o ile członkowie są dostawcami spółdzielni.

Nasuwać się trudności w szeregu wypadków, kiedy mamy do czynienia ze starymi spółdzielniemi, w których kilkunastu członków, od dawien dawna zrzeszonych, nie dopuszcza nowych dostawców do wykupienia udziałów i traktuje ich tylko jako dostawców, od których kupuje się towar, a wszelkie przywileje spółdzielnia taka realizuje wyłącznie na rzecz swoich członków.

Wydaje mi się, że byłoby słusznym ustalenie, że te dwie grupy spółdzielni nie będą w tych przywilejach rewizyjnych jednakowo traktowane.

Proszę Wysoką Izbę o to, ażeby jednolicie w obu ustępach zgodnie z wnioskiem p. sen. Olewińskiego wyraz „tylko” wprowadziła.

Ze strony Rządu da to ułatwienie w kierunku rozróżniania spółdzielni czystych, spółdzielni całkowicie zasługujących na miano spółdzielni, od spółdzielni, które raczej są pewnymi spółkami pod miano spółdzielni zaliczanemi.”

Wizyta P. Prezesa Rady Ministrów Marjana Zyndram-Kościałkowskiego w Budapeszcie.

W piątek o godz. 9,30 P. Prezes Rady Ministrów Marjan Zyndram-Kościałkowski z otoczeniem złożył wiązanek kwiatów pod pomnikiem Legionistów, wzniesionym w r. 1934 w 20-tą rocznicę wymarszu grupy ochotników z Budapesztu do Legionów polskich.

Uroczystość ta odbyła się w bardzo podniosłym nastroju.

O godz. 10,15 P. Prezes Rady Ministrów Kościałkowski wraz z członkami delegacji polskiej złożył wieniec u stóp pomnika generała Bema. W uroczystości tej wzięli udział członkowie korpusu oficerskiego 1 węgierskiego D. A. K. im. gen. Bema z dowódcą na czele, delegacje związku kombatantów oraz związków młodzieży i harcerzy węgierskich. Pod pomnikiem chór akademicki uniwersytetu im. Piotra Pazmany odśpiewał hymny narodowe polski i węgierski. Zgromadzeni u stóp pomnika przedstawiciele związku kombatantów, związków młodzieży i harcerzy, oraz licznie zebrana publiczność, wznosili gorące okrzyki na cześć Polski i Premiera Kościałkowskiego.

Należy podkreślić, że na uroczystość tę zjawily się samorzutnie liczne korporacje akademickie, odwdzięczając się za serdeczne słowa, skierowane do niej przez P. Premiera podczas uroczystości na uniwersytecie.